

Et samlet fagmiljø får den store oppgaven det er å enes om hva som er nødvendig behandling – det staten skal ta ansvaret for.

Svar til Willumsen og Bovim:

Bør tannleger også reguleres av offentlig finansiering?

HEMING OLSEN-BERGEM, PRESIDENT I NTF

Jeg vil starte med å takke for et viktig innlegg fra Willumsen og Bovim. Innen dette publiseres, vil Tannhelseutvalget ha overlevert sin NOU. Mer om NTFs syn på denne vil du finne på annet sted i dette Tidende.

NTF er svært glad for at et enstemmig utvalg nå også finansielt plasserer munnen i kroppen. Dette er noe NTF har ment i svært mange år. Munnhelse er helse – og tannhelsetjenesten er en del av helsetjenesten. Det er sosial ulikhet i munnhelse, og vi har lenge sett at det er stadig flere grupper som faller utenfor dagens ordninger. I tillegg oppgir stadig flere at de prioriterer bort undersøkelser og behandling av økonomiske hensyn. NTF har pekt på disse utfordringene lenge og vårt øverste organ, representantskapet, har sagt at vi skal arbeide for økt offentlig finansiering og universelle løsninger. Dette har vært vårt utgangspunkt for arbeidet i Tannhelseutvalget.

Ja, vi må definere hva som er nødvendig munnhelsehjelp, og i NOUen er det på faget og standen selv det pekes. NTF støtter dette. Det betyr at et samlet fagmiljø får den ganske store oppgaven det er å enes om hva som er nødvendig behandling – det staten skal ta ansvaret for. Jeg er glad for at UiO er klar for denne oppgaven, samtidig som hele

fagfeltet vårt må involveres i denne oppgaven. De som står ute i tjenesten i det offentlige og det private må også få mene noe om dette. Alle universitetene og kompetansesentrene må med, og også flere andre institusjoner innenfor vårt fagfelt, og de som er nært grensede til det. Vi må også se på hva som gjøres i EU-området.

NTF skal selvfølgelig være med på dette, men vi antar at dette oppdraget, hvis det blir gitt, vil bli drevet fra statlig side gjennom Helsedirektoratet. Dette avhenger selvsagt av hvordan den videre håndteringen av NOUen vil bli, og til slutt av om og hva Stortinget bestemmer seg for. Inntil dette skjer har universitetene en viktig rolle i defineringen av nødvendig behandling. Utgangspunktet er at utdanningsinstitusjonene allerede tar for seg dette grundig i utdanningen av nye tannleger, og vi har klare forventninger til at disse institusjonene har en klar formening om hva som er nødvendig behandling, og at studentene behersker dette.

Når det gjelder spørsmålet om tannlegene må la seg regulere så antar jeg at Willumsen og Bovim her tenker på den helprivate delen av tannhelsetjenesten. Svaret på dette er ikke et enkelt ja eller nei. Slik det er i dag utfører den

private delen av tannhelsetjenesten betydelig helsehjelp til befolkningen helt uten noen form for kobling til staten. Det er riktignok tannleger som inngår anbudsavtaler og vaktavtaler med den fylkeskommunale tannhelsetjenesten, men i stort er det (alt for) lite samarbeid med den private delen av tannhelsetjenesten.

Folketrygdens stønadsordning er en pasientrettighet som kun forvaltes av tannlegene. Men det er naturlig at økt offentlig finansiering av tannhelsetjenesten vil kunne medføre økt behov for styring og kontroll. Dette må uansett utredes. NTF har gjennomført en spørreundersøkelse i år hvor de næringsdrivende tannlegene sier at de er villige

til å la seg regulere, men at dette selvsagt avhenger av innretningen av en slik regulering, gitt at den offentlige finansieringen økes betydelig. De næringsdrivende i den private (og den offentlige) delen av tannhelsetjenesten er altså svært opptatt av at de er helsepersonell. Jeg er stolt av å være en del av en stand som tar dette ansvaret på alvor.

Spørsmålet om reguleringer er helt avhengig av hvordan vi innretter og organiserer fremtidens tannhelsetjeneste. Vi må få til et godt samarbeid i hele tannhelsetjenesten og mellom denne og helsetjenesten, hvis vi skal lykkes i å gi gode munnehelsetjenester til hele befolkningen i fred, krise og krig.

Derfor vil det bli svært viktig å finne gode løsninger som gjør at de næringsdrivende i den private tannhelsetjenesten ønsker å bli med i ivaretagelsen av den nødvendige behandlingen til det beste for befolkningen. Hvis vi ikke lykkes med dette risikerer vi at mange næringsdrivende vil velge å stå utenfor de offentlige støtteordningene, slik som for eksempel har skjedd med NHS i England. Dette vil bidra til økt sosial ulikhet der de rike velger å betale seg ut av køene i Den offentlige tannhelsetjenesten. Den eneste måten å lykkes med en forbedret tjeneste for befolkningen er at vi har én tannhelsetjeneste hvor vi klarer å utnytte kompetansen og styrkene i begge sektorer.

**Fortbildningskurser för
hela tandvårdsteamet
- Gå en kurs i Sverige!**

www.tandlakarforbundet.se/kurser

**Anmälan
är öppen!**

